

متن پرسش

سلام علیکم: استاد در کتاب از برهان تا عرفان، ذکر فرمودید: حرکت؛ موجودی است مثل زمان که اجزایش در یک جا و یک لحظه جمع نیستند، یعنی مثل یک میز نیست که در یک لحظه هم پایه هایش در صحنه است و هم سطحش موجود است، بلکه هر لحظه از حرکت وقتی ظهور می کند که لحظه قبل، از بین رفته باشد. در بررسی خصوصیت حرکت این نکته قابل توجه است که شما وقتی به حرکت نظر دارید، به واقعیتی نظر دارید که دائماً وجهی از آن در صحنه است، نه بعدش ظاهر است، نه قبلش. یعنی مورد در باب تمام حرکت ها صدق می کند یا بصورت مصداقی در حرکت جوهری است؟ اگر لطف بفرمایید این جمله رو کمی توضیح بدید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هر حرکتی چنین است چه حرکت ذاتی و جوهری، و چه حرکت عرضی مثل راه رفتن که شما در حرکتتان بالاخره مکانی را پشت سر می گذارید تا در مکان دیگری وارد شوید. موفق باشید